

എല്ലാ മതങ്ങളും ശരിയോ?

ശ്രദ്ധകർത്താ:-

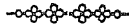
മോൺസിഞ്ഞോർ

തോമസ് വടശ്ശേരി എൽ. ഡി.

(വില 18 പൈസ.)

Printed at the
St. Joseph's Printing House,
Tiruvalla - 1968

എല്ലാ മതങ്ങളും ശരിയോ?

(നാരായണപിള്ള എന്ന ഹിന്ദുവും, മൊയ്തീൻകുഞ്ഞു് എന്ന മഹമ്മദീയനും, തോമസ്സ് എന്ന ക്രിസ്ത്യാനിയും കോളേജു വിദ്യാർത്ഥികളാണു്. ഒരു ദിവസം വൈകിട്ടു കോളേജു മൈതാനത്തിൽ ഇരുന്നു് അവർ പല കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച സംഭാഷണം നടത്തവെ അവരുടെ ചിന്തകൾ കാര്യങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു.)

നാരായണപിള്ള—ഈ കോളേജിൽ ഒരുമിച്ചു പഠിച്ചു് സ്നേഹിതന്മാരായിത്തീർന്നു നമുക്കു ഭാവിയിൽ എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും ഐക്യത്തിൽ ജീവിക്കുവാൻ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്യാം. സാഹിത്യം, ചരിത്രം, ധനതത്വശാസ്ത്രം ആദിയായ വിഷയങ്ങൾ ഇവിടെ നാം പഠിക്കുന്നു. ഈ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരേ അഭിപ്രായമാണു് നമുക്കെല്ലാം ഉള്ളതു്. ഇങ്ങനെ മതകാര്യങ്ങളിലും ഒരേ അഭിപ്രായങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു!

മൊയ്തീൻകുഞ്ഞു്—നാരായണപിള്ളേ! മതകാര്യങ്ങളിൽ ഒരേ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. മഹമ്മദീയരായ ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം അല്ലാതെ വേറെ വെല്ലുവിളിയും, മഹമ്മദു് ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകനാണെന്നുമാത്രം. ഹിന്ദുക്കളും ക്രിസ്ത്യാനികളുമെല്ലാം മഹമ്മദു മതം സ്വീകരിച്ചെങ്കിലേ അല്ലാ പ്രസാദിക്കയുള്ളു എന്നാണു ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം.

തോമസ്സ്—ക്രിസ്ത്യാനികളായ ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ക്രിസ്തു സാക്ഷാൽ ദൈവമാണെന്നും, ക്രിസ്തുവിൽ എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കണമെന്നും, എല്ലാവരും ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം പൂർണ്ണമായി നിറവേറുകയുള്ളു എന്നും അത്രേ.

വിജ്ഞാപനം—വാസ്തുവേദപഠനത്താൽ മഹമ്മദീയരും ക്രിസ്ത്യാനികളും മതകാര്യങ്ങളിൽ മർദ്ദമുഷ്ടി പിടിക്കുന്നവരാണ്. ഞാൻ പിടിച്ച മുയലിനു കൊമ്പു രണ്ടുണ്ടെന്നു വാദിക്കുന്നതു ശരിയല്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഹിന്ദുക്കളായ ഞങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെ വിശാല മനഃസ്ഥിതിയുള്ളവരാണ്. ഞങ്ങൾ ഒരു മതക്കാരെയും നിന്ദിക്കുന്നില്ല. എല്ലാ മതങ്ങളെയും സമഭാവനയോടെ വീക്ഷിക്കുന്നു. മതങ്ങളെല്ലാം ഈശ്വരന്റെ അടുക്കലേക്കു പോകാനുള്ള ഓരോ വഴിയാണ് എന്നത്രേ ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. ഒരാൾക്കു മദ്രാസിൽ തീവണ്ടിയിലോ, വിമാനത്തിലോ, മോട്ടോർകാരിലോ, നടന്നോ പോകാം. ഇതുപോലെ ഓരോ മതവും ദൈവത്തിൽ എത്താനുള്ള ഓരോ വഴിയാണ്. ആകയാൽ ഒരാൾ ഏതു മതത്തിൽ ജനിച്ചുവോ ആ മതത്തിൽ സ്ഥിരമായി നില്ക്കുവാണു വേണ്ടതു്.

തോമസ്സ്—മനുഷ്യരെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ മക്കളെന്നും അന്യോന്യം സഹോദരങ്ങളെന്നുമുള്ള സത്യത്തെ നാം വിസ്മരിക്കരുതു്. ഒരു മതക്കാർ മറ്റൊരു മതക്കാരെ വൃഥാ കുറ്റംപായുന്നതു ശരിയല്ല. എല്ലാ മതക്കാരോടും സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളോടെ നാം പെരുമാറണം. മതങ്ങളിലെ സത്യമായിട്ടുള്ളതും സാമ്പ്രദായികമായിട്ടുള്ളതുമായ ഉപദേശങ്ങളെയെല്ലാം നാം ആദരിക്കണം. എന്നാൽ തെറ്റുതെറ്റാണെന്നു പറയുന്നതിനു മടിക്കേണ്ടതില്ല.

ഒരാൾ ഒരു മതത്തിൽ ജനിച്ചതുകൊണ്ടു ആ മതം ത്യമതം ആയിരിക്കണമെന്നില്ല. എല്ലാ മതങ്ങളിലും നിരീശ്വരന്മാരുടെ ഇടയിലും മനുഷ്യർ ജനിക്കുന്നുണ്ടു്. എല്ലാ മതങ്ങളും ഒരുപോലെ ശരിയാണെന്നും, ദൈവത്തിൽ എത്താനുള്ള ഓരോ വഴിയാണെന്നും ഉള്ള അഭിപ്രായത്തോടു് യോജിക്കുവാൻ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ഞാൻ തിരുവല്ലാ കവലയിൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. എനിക്കു തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു പോകണം. കവലയിൽ പല വണ്ടികൾ ഞാൻ കാണുന്നു. കോട്ടയത്തിനു പോകുന്നവണ്ടി,

കോഴഞ്ചേരിക്കു പോകുന്നവണ്ടി, മല്ലപ്പള്ളിക്കു പോകുന്നവ
 ണ്ടി, ഏലപ്പാറയ്ക്കു പോകുന്നവണ്ടി, ഇങ്ങനെ പല വണ്ടി
 കൾ ഞാൻ കവലയിൽ കാണുന്നു. ഈ വണ്ടികളിൽ ഏ
 തെങ്കിലും ഒന്നിൽ ഞാൻ കയറിയാൽ തിരുവനന്തപുരത്തു്
 എത്തുമോ? ഈ പല വണ്ടികളിൽ തിരുവനന്തപുരത്തി
 നുള്ള വണ്ടി ഏതെന്നു നോക്കി അതിൽ കയറിയെങ്കിൽ
 മാത്രമേ ഞാൻ തിരുവനന്തപുരത്തു് എത്തുകയുള്ളൂ. ഇതു
 പോലെ ദൈവത്തിൽ ഞാൻ എത്തണമെങ്കിൽ ഏതു മത
 ത്തിലൂടെ പോയാലും മതി എന്നു പറയുന്നതു് ശരിയല്ല.
 മതങ്ങൾ പലതുണ്ടാകാം. എന്നാൽ വാസ്തുവത്തിൽ ദൈ
 വത്തിൽ എത്താൻ ആ മതം മതിയോ എന്നുകൂടി നാം പ
 റിശോധിച്ചു നോക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ തെറ്റി
 ച്ചോകാവുന്ന മനുഷ്യർ സ്ഥാപിച്ച മതങ്ങൾക്കു സാരമായ
 പല തെറ്റുകളും ഉണ്ടാകുക സ്വാഭാവികമല്ലേ? ദൈവം
 സ്ഥാപിച്ച മതമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു തെറ്റുവരുകയില്ലെന്നു
 വിശ്വസിക്കാം. എല്ലാ മതങ്ങളും ദൈവസ്ഥാപിതമാണോ
 എന്നറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

“ഞാൻ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു, ഞാൻ കൃഷ്ണനിൽ
 വിശ്വസിക്കുന്നു, ഞാൻ മഹമ്മദിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു” എ
 ന്നിങ്ങനെ മഹാത്മാഗാന്ധി ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി.
 ഇതൊരു ഭംഗിവാക്കെന്നല്ലാതെ വാസ്തുവത്തിൽ ഗാന്ധിജി
 ഒരു ഉറച്ച ഹിന്ദുവായിട്ടാണ് ജീവിച്ചതും മരിച്ചതും.
 ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാൾ മാമോദീസാ എന്ന കമ്മം
 സ്വീകരിച്ചെങ്കിലേ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിയാകയുള്ളൂ എന്നത്രേ
 ക്രിസ്തുമതം ഉപദേശിക്കുന്നതു്. യഥാർത്ഥ മഹമ്മദീയന്മാ
 ണ്കളിൽ പരിചേരണം എന്ന മതകമ്മം സ്വീകരിക്കണ
 മെന്നു മഹമ്മദുമതം ഉപദേശിക്കുന്നു. മഹാത്മാഗാന്ധിക്കു
 മാമോദീസായോ പരിചേരണമോ സ്വീകരിക്കാൻ മനസ്സു
 ണ്ടായിരുന്നില്ല. ആകയാൽ അദ്ദേഹം ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വ
 സിക്കുന്നു, മഹമ്മദിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതു്
 ബാഹ്യമോടിക്കു പറഞ്ഞു എന്നല്ലാതെ ഹൃദയപരമാർത്ഥ
 യിൽ നിന്നു ആയിരിക്കുമോ? ഇൻഡ്യയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടു

നതിനു മുമ്പു ഒരു യൂറോപ്യൻ മിഷ്യനറി മഹാത്മാഗാന്ധി യോടു് “ഇൻഡ്യയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയാൽ യൂറോപ്യൻ മിഷ്യനറിമാരെ ഇൻഡ്യയിൽ താമസിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുമോ?” എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഗാന്ധിജി മറുപടി പറഞ്ഞതു് ഇങ്ങനെയാണു്:—“യൂറോപ്യൻ മിഷ്യനറിമാർ വിദ്യാഭ്യാസം, വൈദ്യസഹായം, ജീവകാരുണ്യപരമായ പ്രവൃത്തികൾ മുതലായവ ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി ഇൻഡ്യയിൽ താമസിക്കുവാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കും. എന്നാൽ ക്രിസ്തുമതപ്രചരണത്തിനായി ഇൻഡ്യയിൽ താമസിക്കുവാൻ അവരെ ഞാൻ അനുവദിക്കയില്ല. കാരണം, ഇൻഡ്യയ്ക്കു ഇൻഡ്യയിലെ മതം (ഹിന്ദുമതം) തന്നെ മതി”. എല്ലാ മതങ്ങളും ദൈവത്തിൻപകലേക്കു പോകാനുള്ള ഓരോ വഴിയുമാണെന്നും, എല്ലാ മതങ്ങളെയും ഹിന്ദുക്കൾ സമഭാവനയോടുകൂടിയാണു് വീക്ഷിക്കുന്നതെന്നും പറയുന്നതു് ആത്മാർത്ഥമായിട്ടാണെങ്കിൽ ക്രിസ്തുമതത്തെയും ഇൻഡ്യയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു മിഷ്യനറിമാർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കുന്നതിൽ മഹാത്മാഗാന്ധിയും മറ്റു ചില ഹൈന്ദവനേതാക്കന്മാരും വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നതു് എന്തു്?

പിള്ള—ദൈവം ഉണ്ടു്, മനുഷ്യനു് ആത്മാവുണ്ടു്, സ്വപ്നമുണ്ടു്, നരകമുണ്ടു് എന്നിങ്ങനെ എല്ലാ മതങ്ങളും വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. ഇങ്ങനെ മതങ്ങളുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട വിശ്വാസവിഷയങ്ങളെല്ലാം ഒന്നാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഏതു മതത്തിലായാലും ഈ സത്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചു് നല്ല ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നവരെ കാരുണ്യമൂർത്തിയായ ഈശ്വരൻ തള്ളിക്കളയുകയില്ല എന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

രാജ മൊഹാൻ റോയി എന്ന ഹൈന്ദവ നേതാവിനോടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ “ലോകത്തിൽ പല മതങ്ങളുണ്ടല്ലോ. അവയിൽ ഏതിലാണു ഞാൻ വിശ്വസിക്കേണ്ടതു്?” എന്നു് ഒരിക്കൽ ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറുപടി ഇപ്രകാരമാണു്:—‘കേരളം പശുവും വെളുത്തപശുവും, ചുവന്നപശുവുമുണ്ടു്. എന്നാൽ എല്ലാ പശുക്കളുടെ

യും പാൽ ഒരുപോലെ വെളുത്തതാണ്. ഇതുപോലെ മതങ്ങൾ പലതുണ്ടെങ്കിലും എല്ലാ മതങ്ങളും ഒരുപോലെ നല്ലതാണ്." മഹാത്മാഗാന്ധിജി തന്നെയും ഈ അഭിപ്രായമുള്ളതായി "ക്രിസ്ത്യൻ മിഷ്യൻസ്" (Christian Missions) എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഞാൻ വായിച്ചതായി ഓർക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം ശരിയല്ലേ?

മൊയ്തീൻകണ്ഠ്—നാരായണപിള്ളേ! എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും പ്രധാനപ്പെട്ട വിശ്വാസസത്യങ്ങളെല്ലാം ഒന്നാണെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. മഹമ്മദീയരായ ഞങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനികളും ഒരു ദൈവമേ ഉള്ളവെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന കൂട്ടരാണ്. എന്നാൽ ഹിന്ദുക്കളായ നിങ്ങൾ പല ദേവന്മാരുണ്ട്—ഏകദേശം മുപ്പത്തിമുക്കോടി ദേവന്മാരുണ്ട്—എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതു രണ്ടുകൂടി എങ്ങനെ ശരിയാകും? ഒരു ദൈവമേ ഉള്ളവെങ്കിൽ മുപ്പത്തിമുക്കോടി ദേവന്മാരുണ്ട് എന്നു പറയുന്നത് ശരിയാണോ? വാസ്തവത്തിൽ മുപ്പത്തിമുക്കോടി ദേവന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു ദൈവമേ ഉള്ളവെന്ന അഭിപ്രായവും ശരിയായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. ദൈവമില്ലെന്നുള്ള തത്വവും ചില ഹൈന്ദവ ചിന്തകന്മാർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവമുണ്ടെന്നും അതേ സമയംതന്നെ ഇല്ലെന്നും വരുമോ? ആകയാൽ എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും പ്രധാനപ്പെട്ട തത്വങ്ങൾ ഒന്നാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ശരിയല്ല.

കുറുത്ത പശുവിന്റെയും വെളുത്ത പശുവിന്റെയും ചുവന്ന പശുവിന്റെയും പാൽ വെളുത്തതാണെങ്കിലും കുറുത്ത പശുവിന്റെ പാൽ കൂടുതൽ ആരോഗ്യപ്രദമാണെന്നത്രേ വൈദ്യന്മാർ പറയുന്നത്. രോഗം ബാധിച്ച പശുക്കളുടെ പാൽ വെളുത്തതാണെങ്കിലും അത്രയ്ക്കു ആരോഗ്യപ്രദമായിരിക്കയില്ലല്ലോ. പേപ്പട്ടികടിച്ച പശുവിന്റെ പാൽ വെളുത്തതാണെങ്കിലും അതു കുടിക്കുന്നതു മരണകരമാണ്. ചില പശുക്കളുടെ പാൽ കൂടുതൽ കൊഴുത്തതാണ്. ചിലതിന്റേതു അങ്ങനെയല്ല. ആകയാൽ എല്ലാ പശുക്കളുടെ

യും പാൽ ഒരുപോലെ നല്ലതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ശരിയല്ല. പശുവിന്റെ പാലുപോലെ പട്ടി, പൂച്ച, ആന, കഴുത ആദിയായ മൃഗങ്ങളുടെ പാലും വെളുത്തതാണ്. ഇവയുടെ പാൽ മനുഷ്യർ കടിക്കയില്ലല്ലോ. ഇതുപോലെ മതങ്ങളിലെല്ലാം ചില നല്ല അംശങ്ങളും ഉൽകൃഷ്ടമായ ഉപദേശങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിലും സന്മാർദ്ദവിരുദ്ധമായ ചില ഉപദേശങ്ങളും ചില മതങ്ങളിലുണ്ട്. ആകയാൽ എല്ലാമതങ്ങളും ഒരുപോലെ നല്ലതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്നു എനിഷ് തോന്നുന്നില്ല.

തോമസ്സ്—മൊയ്തീൻകുഞ്ഞു് പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. ഈശ്വരനെ സംബന്ധിച്ചു ഹിന്ദുക്കളുടെയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും ഉപദേശങ്ങൾ തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ചില ഹൈന്ദവ മതചിന്തകന്മാർ അദ്വൈതസിദ്ധാന്തം ഉപദേശിക്കുന്നു. അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈശ്വരനും പ്രപഞ്ചവും രണ്ടല്ല, ഒന്നുതന്നെയാണ്. വിവിധ സൃഷ്ടികളോടു കൂടിയ ഈ പ്രപഞ്ചം തന്നെയാണ് ഈശ്വരൻ. മഹാസമുദ്രത്തിൽ പല ആകൃതികളോടും വലിപ്പത്തോടുംകൂടി ധാരാളം തിരമാലകൾ ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും സമുദ്രജലത്തിൽ നിന്നു് ഈ തിരമാലകളെ വേർതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. ഒരു കശവൻ കലം, ചട്ടി, കടം എന്നിങ്ങനെ പല പാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. എങ്കിലും അവയെല്ലാം ഒരേമണ്ണിന്റെ വിവിധരൂപങ്ങൾ തന്നെയാണ്. ഇതുപോലെ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നാം കാണുന്ന മനുഷ്യർ, മൃഗങ്ങൾ, പക്ഷികൾ, ഇഴജന്തുക്കൾ, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ മുതലായവ ഈശ്വരൻ എന്ന ശക്തിവിശേഷത്തിന്റെ ഓരോ ബാഹ്യപ്രകടനമാണ്. ഓരോ സൃഷ്ടിയും ഈശ്വരാംശമാണ്. അധികം ജ്ഞാനമില്ലാത്തവർക്കാണ് ഇവയെല്ലാം വിഭിന്നമായി തോന്നുന്നതു്. ശരിയായ ജ്ഞാനം ലഭിച്ചവർക്കു് സൃഷ്ടികളെല്ലാം ഒന്നായി—ഈശ്വരനായി അഥവാ ഈശ്വരാംശമായി—തോന്നും. “ബ്രഹ്മാസ്മി, തത്ത്വമസി” (ഞാൻ ബ്രഹ്മാവാകുന്നു, അതു തന്നെയാണ് നീയും). ഞാൻ, നീ,

അവൻ എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്തമില്ല. സകലതും ഒന്നുതന്നെ; ഈശ്വരൻ തന്നെ. ഇതാണ് അദ്വൈത സിദ്ധാന്തം.

എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈശ്വരനെയും സൃഷ്ടികളെയും ഒന്നായിട്ടല്ല, വിഭിന്നമായി കരുതുന്നു. ഈശ്വരന്റെ ശക്തിവൈഭവത്താലാണ് ഈ പ്രപഞ്ചവും അതിലെ വിവിധ സൃഷ്ടികളും ഉണ്ടായത്. എന്നാൽ ഈ പ്രപഞ്ചവും അതിലെ സൃഷ്ടികളും ഈശ്വരനല്ല. ചിത്രകാരനിൽനിന്നും അവൻ വരച്ച ചിത്രവും, കശവനിൽനിന്നും അവൻ ഉണ്ടാക്കിയ കലവും, കൊല്ലനിൽനിന്നും അവൻ പണുത തൂമ്പായും എത്ര വിഭിന്നമായിരിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ സൃഷ്ടികർത്താവായ ഈശ്വരനും, അവിടുന്ന് സൃഷ്ടിച്ച വിവിധസൃഷ്ടികളും വിഭിന്നമായിരിക്കുന്നു എന്നത്രേ ക്രിസ്തുമത സിദ്ധാന്തം. ചിത്രത്തിൽ ചിത്രകാരന്റെ കരകൗശലവും സാമർത്ഥ്യവും കാണുന്നതുപോലെ സൃഷ്ടികളിൽ ഈശ്വരന്റെ മാഹാത്മ്യവും ബുദ്ധി വൈഭവവും നമുക്കു ദർശിക്കാമെന്നല്ലാതെ അവ ഈശ്വരനല്ല, അവയിൽ ഈശ്വരാംശവുമില്ല. “അവൻ പറഞ്ഞു, അവ ഉണ്ടായി. അവൻ കല്പിച്ചു, അവ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു” (സങ്കീർത്തനം, 33. 9). “ആകാശങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ അറിയിക്കുന്നു. ആകാശത്തട്ട് അവന്റെ കൈവേലയെ കാണിക്കുന്നു” (സങ്കീ. 19. 1) എന്നത്രേ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറയുന്നത്.

ഈശ്വരനെയും സൃഷ്ടികളെയും സംബന്ധിച്ച മാത്രമല്ല സ്വർഗ്ഗം, നരകം എന്നീ വിഷയങ്ങളിലും എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും ഉപദേശം ദൃഷ്ടവേലെ അല്ല. ഹിന്ദുക്കളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം നരകം എന്നു പറയുന്നത് പുനർജന്മത്തിലുണ്ടാകുന്ന പീഡകളാണ്. ഇപ്പോൾ ലോകത്തിലുള്ള മനുഷ്യർ മുൻപ് പത്ത് (പത്തു), ഈച്ച, പൂച്ച, പുലി, വണ്ടു്, എലി, ഞണ്ടു്, പച്ചപ്പശു എന്നിങ്ങനെ പല ജീവികളായി ജനിച്ചിട്ടുള്ളവരാണെന്നും, ഇങ്ങനെ പല ജന്മങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു് ഇപ്പോൾ മനുഷ്യരായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവർ തിന്മകൾ പ്രവർത്തിച്ച് ജീവിച്ചാൽ ഇനിയും ഞണ്ടോ, പാമ്പോ ആ

യിട്ട് ലോകത്തിൽ ജനിച്ചു പീഡകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും ആണ് ഹിന്ദുക്കൾ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നത്. ഈ ആശയങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു ഗ്ലോകം കേൾക്കുക:—

“പശ്ചിമ, പൂർവ്വ, പൂർവ്വ വണ്ടലി ഞങ്ങളു പച്ച-
പശ്ചിമൻ തൊട്ടു പലമാതിരിയായ ജന്മം
പശ്ചിമൻതൊട്ടു, പുനരീപ്പുരുഷാകൃതിതപം
കഴിയിൽക്കിടഞ്ഞു, കളഞ്ഞുകളിച്ചിടൊല്ലാ.”

ഈ ഗ്ലോകത്തിലെ ആശയപ്രകാരം ഈ മൈതാനത്തിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ കുട്ടികൾ നന്നായി ജീവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ മാത്രമായിട്ടോ, കരങ്ങായിട്ടോ, ഞങ്ങായിട്ടോ, പാമ്പായിട്ടോ ഇനിയും ജനിക്കും. ഇവിടെ വണ്ടികാത്തു നിൽക്കുന്ന ഈ ആണങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ ഇനിയത്തെ ജന്മത്തിൽ പെണ്ണുങ്ങളായേക്കും. ഇപ്പോൾ അവരുടെ ഇരിക്കുന്ന ആ പെണ്ണുങ്ങൾ ഇനിയത്തെ ജന്മത്തിൽ ആണങ്ങളാകാനും ഇടയുണ്ട്. കള്ളു ധാരാളം കുടിച്ച ഭാർയ്യമാരെ അടിക്കലും ഇടിക്കലും തൊഴിക്കലും ചെയ്യുന്ന ഭർത്താക്കന്മാർ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. ഇനിയത്തെ ജന്മത്തിൽ അവർ പെണ്ണുങ്ങളാകും. ഇപ്പോൾ ഇടിക്കൊള്ളുന്ന സ്ത്രീകൾ അവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാരുമാകും. ഇങ്ങനെ ഇപ്പോൾ കൊള്ളുന്ന അടിക്കും ഇടിക്കും എല്ലാം അവർ നല്ലപോലെ പങ്കരം വീടും.

വിള്ള—ഹിന്ദുക്കളായ ഞങ്ങൾ പുനർജന്മത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത് ആക്ഷേപകരമാണെങ്കിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളായ നിങ്ങൾ മരിച്ചവരുടെ ഉയിർപ്പിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതും ആക്ഷേപകരമല്ലേ? മരിച്ച മണ്ണോടുമണ്ണു ചേർന്നവർ എങ്ങനെ ഉയിർക്കും? എല്ലാവരെയും ശവക്കോട്ടയിലല്ലല്ലോ അടക്കുന്നത്. ചിലരെ വല്ല മാവിന്റെയോ പ്ലാവിന്റെയോ അടുത്തു് അടക്കി എന്നും വരാം. അവരുടെ മാംസവും അസ്ഥിയും ഭൂമിയിൽ പ്ലാവിനും മാവിനും വളമായിത്തീരും. ഒടുവിൽ ആ ചകയും മാങ്ങായും തിന്നുന്ന പല മൃഗങ്ങളുടെയും പക്ഷികളുടെയും മറ്റും ശരീരത്തിൽ മനുഷ്യരുടെ

ശരീരങ്ങളും അസ്ഥികളും ലയിക്കയില്ലേ? കപ്പൽനാശത്തിൽപ്പെട്ടു കടലിൽ മരിക്കുന്നവരുടെ ശവശരീരങ്ങൾ കടലിലെ പല മത്സ്യങ്ങളും ജന്തുക്കളും തിന്നുന്നു. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് ഇവരെല്ലാം അതേ ശരീരത്തോടുകൂടി ഉയിർക്കുന്നത്?

തോമസ്സ്—ഹിന്ദുക്കളെ ആക്ഷേപിക്കാനല്ല ഞാൻ പുനർജന്മത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കുന്നത്. പല മതങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ താരതമ്യം ചെയ്താൽ പരസ്പരവിരുദ്ധത കാണുമെന്നും, ആകയാൽ അവയെല്ലാം ശരിയായിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും കാണിക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരു ഉദാഹരണം പറഞ്ഞു എന്നേയുള്ളൂ. “ഉണ്ടാകട്ടെ” എന്ന വാക്കാൽ ലോകത്തിൽ കാണുന്ന സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, പക്ഷിമൃഗാദികൾ എന്നിവയെ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിന് മണ്ണോടു മണ്ണായും വളമായും മാറും തീർന്ന അതേ മനുഷ്യശരീരങ്ങളെ ഉയിർപ്പിക്കുവാനും ശക്തിയുണ്ടെന്നു തീർച്ചയാണ്.

പിള്ള—ഹിന്ദുക്കളും, മഹമ്മദീയരും, ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ ഇനി വല്ല പ്രധാന വിഷയങ്ങളിലും വ്യത്യാസമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതുകൂടി കേട്ടാൽ കൊള്ളാം.

തോമസ്സ്—അനേകകാര്യങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഹിന്ദുക്കൾ തലയിലെഴുത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ എന്ന മഹാകവി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—

“ഈശ്വരകല്പിതം ലംഘ്യമല്ലെന്നതു
വിശ്വസിച്ചീടണമെല്ലാജനങ്ങളും
ഇന്നനാളീവണ്ണമൊക്കെ ഭവിക്കണ-
മെന്നുണ്ടു ദൈവം തലയിൽ വരാച്ചിട്ട്
അന്നതു വന്നു ഭവിച്ചിട്ടും മാറ്റുവാൻ
പന്നഗശായിക്കു പോലുമെളുതല്ല”.

ഹിന്ദുക്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നത് മനുഷ്യർക്കു ഇന്നിന്ന തെല്ലാം സംഭവിക്കണമെന്നു് ഈശ്വരൻ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണു്. മനുഷ്യർ അനുഭവിക്കുന്ന തിന്മകൾ മുൻജന്മത്തിൽ ചെയ്ത പാപങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടാണെന്നും ഹിന്ദുക്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇവയൊന്നും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. പഴയനിയമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ജോബ് കഷ്ടരോഗം പിടിപെട്ടു് കഷ്ടപ്പെട്ടതു് പാപം നിമിത്തമല്ല. യേശുക്രിസ്തുവും അപ്പൊസ്തോലന്മാരും അനേകം രക്തസാക്ഷികളും കുറിനപീഡകൾ സഹിച്ചു മരിക്കേണ്ടിവന്നതു് പാപം നിമിത്തമല്ല. ആകയാൽ ദുഃഖങ്ങളും ദുരിതങ്ങളും മഹാപുണ്യവാനാക്കും ഉണ്ടാകും. അവ എപ്പോഴും പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയല്ല. പുണ്യവാനാർ പുണ്യത്തിൽ വളരുന്നതിനും, ഈശ്വരവിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു് അനുഗ്രഹങ്ങൾ ധാരാളം പ്രാപിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി അവർക്കു് ദൈവം പീഡകളും ദുരിതങ്ങളും നൽകാറുണ്ടെന്നത്രേ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

ഹിന്ദുക്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നത് തീപ്പെറ്റി കത്തികാളുന്ന തീയിലും, നദിയിലെ വെള്ളം സമുദ്രത്തിലും ലയിക്കുന്നത് എങ്ങനെയോ അങ്ങനെ മനുഷ്യാത്മാക്കൾ ഒടുവിൽ ഈശ്വരനിൽ ലയിക്കുമെന്നാണു്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിക്കുന്നത് മനുഷ്യാത്മാവു് ദൈവത്തിൽ ലയിക്കയില്ലെന്നും, ഓരോ ആത്മാവിനും പരലോകത്തിൽ പ്രത്യേക ജീവിതം ഉണ്ടെന്നുമാണു്. മഹമ്മദീയർ വിശ്വസിക്കുന്നത് സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഭാഗ്യം ഈ ലോകത്തിലെ ജഡികസുഖങ്ങളോടു വളരെ സാമ്യമുള്ളതാണെന്നത്രേ. ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിക്കുന്നത് സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യം ജഡികമല്ല, ആദ്ധ്യാത്മികം, അതായതു് ദൈവത്തെ അഭിമുഖമായി ദർശിക്കുക എന്നതാകുന്നു. “ദൈവരാജ്യം ഭക്ഷണവും പാനവുമല്ല, പിന്നെയോ, നീതിയും, സമാധാനവും, പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള സന്തോഷവുമാണല്ലോ” (റോമ്മാ. 14, 17). “ഇപ്പോഴാകട്ടെ കണ്ണാടിയിൽകൂടി എന്നപോലെ ഉപമയിൽ നാം കാണുന്നു. അപ്പൊഴോ അഭിമുഖമായി നാം കാണും” (1കൊറി. 13, 12).

മതങ്ങളെ തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ മൗലികങ്ങളായ സാമ്പാർശ്വിക നിയമങ്ങളിലും വളരെ വ്യത്യസ്തമുണ്ടെന്നു ബോദ്ധ്യമാകും. പുരാതന കാലങ്ങളിൽ ചില മതകാരരുടെ ഇടയിൽ നരബലി നടന്നിരുന്നു. ഇതു ഭയങ്കരപാപമായി ഇക്കാലത്തു് എല്ലാവരും പരിഗണിക്കുന്നു. പണ്ടു് ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ സതി എന്ന കർമ്മം അതായതു് മരിച്ച ഭർത്താവിന്റെ ശവശരീരം ദഹിപ്പിക്കുന്ന ചിതയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ജീവനോടെ ചാടി മരിക്കണമെന്നു നിയമമുണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഭരണത്തോടുകൂടിയാണ് ഈ നടപടി ഇല്ലാതായതു്. മഹമ്മദീയർക്കും ഹിന്ദുക്കൾക്കും ബഹുഭാര്യത്വം അനുവദനീയമാണു്. ഒരു സ്ത്രീക്കു പല ഭർത്താക്കന്മാരെയും ഹിന്ദുമതം അനുവദിക്കുന്നുണ്ടു്. പാശ്ചാലി എന്ന ഏകസ്ത്രീ പാണ്ഡവന്മാർ അഞ്ചുപേരുടെയും ഭാര്യയായിരുന്നു. ക്രിസ്തുമതം ബഹുഭാര്യത്വത്തെയോ, ബഹു ഭർതൃത്വത്തെയോ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ബഹുഭർതൃത്വം പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ മഹാപാപമാണെന്നത്രേ ക്രിസ്തുമതം പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. ഇതുപോലെ ഭ്രൂണഹത്യ, കൃത്രിമമായ ജനനനിയന്ത്രണം, വിവാഹമോചനം മുതലായവയും ഭയങ്കര പാപങ്ങളാണെന്നു ക്രിസ്തുമതം പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ മറ്റു മതങ്ങൾക്കു് ഈ അഭിപ്രായമല്ല ഉള്ളതെന്നു് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

മൊയ്തീൻ—പാപമോചനം ലഭിച്ച സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകാൻ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട കർമ്മങ്ങളിലും എല്ലാ മതക്കാർക്കും ഒരേ അഭിപ്രായമല്ലല്ലോ ഉള്ളതു്. മഹമ്മദീയരായ ഞങ്ങൾ പരിമേദനകർമ്മത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറയുന്നു, മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയാലെ നിത്യരക്ഷ ലഭിക്കുമുള്ളൂ എന്നു്. പാപമോചനം ലഭിച്ചാൻ പട്ടകാരന്റെ അടുക്കൽ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയണമെന്നും ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. മഹമ്മദീയർ ബലിക്ക് എന്നെങ്കിലും ഫലമുള്ളതായി വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. പല ക്രൈസ്തവ സഭകൾക്കും കുർബാന എന്ന ബലിയുണ്ടല്ലോ. ഹിന്ദുക്കൾക്കും ബലിയും കുരുതിയുമെല്ലാം ഉണ്ടു്.

തോമസ്—മൊയ്തീൻകത്തു് പറഞ്ഞതെല്ലാം ശരിയാണു്. ഇതുവരെ നാം സംസാരിച്ചതിൽനിന്നു് ഒരു കാർഷ്യം സൃഷ്ടമാണു്. ഈ മതങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതെല്ലാം ശരിയാകാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇവയിൽ ഏതാനും ചിലതു ശരിയായിരിക്കാം; അപ്പോൾ ചിലതു് അവശ്യം തെറ്റാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. അതായതു് ഒരു ദൈവമേ ഉള്ളു, അല്ല അനേകം ദൈവങ്ങൾ അഥവാ ദേവന്മാരുണ്ടു്; മനുഷ്യക്കു് പുനജ്ജന്മമുണ്ടു്, പുനജ്ജന്മമില്ല; മനുഷ്യക്കു് ഉയിർപ്പുണ്ടു്. ഉയിർപ്പില്ല; ആത്മാവു് ഈശ്വരനിൽ ലയിക്കും, അങ്ങനെ ലയിക്കയില്ല; സതി പാപമാണു്, പാപമല്ല; ബഹുഭർതൃത്വം, ഭ്രൂണഹത്യ, ക്രൂരിമജനനനിയന്ത്രണം മുതലായവ പാപമാണു്, പാപമല്ല; വിവാഹമോ ചന്ദ്രം അനുവദനീയമാണു്, അനുവദനീയമല്ല; പാപം നീങ്ങാൻ പരിഷേദനം ആവശ്യമാണു്, പരിഷേദനം ആവശ്യമില്ല; ദൈവാനുഗ്രഹം കൂടുതൽ ലഭിക്കുവാൻ ബലി വേണം, ബലി വേണ്ട. ഇവയെല്ലാം എങ്ങനെ ശരിയാകും? സത്യസ്വരൂപിയായ ദൈവം ഇങ്ങനെ നേരെ വിപരീതമായ തത്വങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുമോ? പരസ്്പര വിരുദ്ധമായ സാമ്പാർശ്വീകനിയമങ്ങൾ സകല നന്മസ്വരൂപിയായ ദൈവത്തിന്നു ഒന്നുപോലെ പ്രീതികരമോ? തീർച്ചയായും ഇവയെല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നു് വന്ന അഭിപ്രായങ്ങളാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആകയാൽ മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും ഉഴുഹങ്ങളും നിയമങ്ങളുമായിരിക്കും ഇവയിൽ പലതും.

പിള്ള—മഹാത്മാഗാന്ധിയെപ്പോലെ അഖിലലോകപ്രസിദ്ധനായ ഒരാൾ പറയുന്ന അഭിപ്രായം തെറ്റാണെന്നു ഇത്ര ഖണ്ഡിതമായി തോമസ്സ് പറയുന്നതിൽ ഞാൻ വിസ്മയിക്കുന്നു.

തോമസ്സ്—രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങളിൽ മഹാത്മാഗാന്ധി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ മിക്കതും സ്വീകാർത്ഥമായിരിക്കാം. എന്നാൽ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളെപ്പോലെ മതകാര്യങ്ങളിൽ

ഒരു മഹാത്മാഗാന്ധി വിചിന്തനം ചെയ്തു വേണ്ടതുപോലെ
 പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുക ശരിയല്ല. ഒരു വൈദ്യനു വൈ
 ദ്യസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിലും, ഒരു അഭിഭാഷകനു നീ
 യമസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിലും, ഒരു കച്ചവടക്കാരനു
 കച്ചവടസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിലും, ഒരു കൃഷിക്കാരനു
 കൃഷിവിഷയങ്ങളിലുമായിരിക്കും കൂടുതൽ ജ്ഞാനവും പരി
 ചയവും. പേരുകേട്ട ഒരു വൈദ്യൻ നിയമസംബന്ധമായ
 കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും, ഒരു സമർത്ഥനായ അഭിഭാഷകൻ
 വൈദ്യസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും അഭിപ്രായം
 പറഞ്ഞാൽ അതു ശോഭിച്ചെന്നു വരുകയില്ല. നമുക്കു സുഖ
 കേട്ടു വരുമ്പോൾ വകീലിന്റെയോ, കോളേജു പ്രൊഫ
 സരുടെയോ അടുക്കലേക്കല്ല നാം പോകുന്നത്, വൈദ്യ
 ന്റെ അടുക്കലേക്കാണ്. ഏതു വിഷയത്തിലാണോ പ്രത്യേ
 ക പഠനം ഒരാൾ നടത്തിയിട്ടുള്ളതു ആ വിഷയമൊഴിച്ചു്
 മറ്റു വിഷയങ്ങളിൽ അയാൾ പറയുന്ന അഭിപ്രായം എ
 ച്ചോഴും വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായമായിരിക്കുകയില്ല. തുമ്പാ നന്നാ
 കുന്ന കൊല്ലനു വാച്ചു നന്നാക്കാൻ സാധിച്ചെന്നു വരുകയി
 ല്ല. കീറിയ ഉടുപ്പുകൾ നന്നാക്കുന്ന ഒരു തച്ചൽക്കാരനു ശസ്ത്ര
 ക്രിയ നടത്തുവാൻ പരിചയം കാണുകയില്ല. മതകാര്യ
 ങ്ങളിൽ ഖണ്ഡിതമായ അഭിപ്രായം പറയേണ്ടതു് അവ
 ശരിയായി പഠിച്ചിട്ടുള്ള വിദഗ്ദ്ധന്മാരായിരിക്കണം. വി
 വിധ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയിൽ മതകാര്യങ്ങൾ
 അവഗാഹമായി പഠിച്ചു വൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിക്കുവാൻ
 മഹാത്മാഗാന്ധിക്ക് സമയമോ സൗകര്യമോ ഉണ്ടായിരുന്നി
 ല്ല. എല്ലാ മതങ്ങളും ഒരുപോലെ ശരിയാണെന്നു പറ
 ഞ്ഞാൽ മുകളിൽ വിവരിച്ചതുപോലെ പരസ്പരവിരുദ്ധ
 മായ പലതും ഒരേ സമയത്തു ശരിയാണെന്നത്രേ പറയുന്ന
 തു്. അതു സമ്മതിക്കുവാൻ യുക്തിയെ ശരിയായി ഉപയോ
 ഗിക്കുന്ന ഒരാൾക്കും സാധിക്കുകയില്ല. എത്ര മഹാനാണെ
 കിലും എട്ടും നാലും പതിനഞ്ചാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു
 ശരിയായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. പരസ്പര വിരുദ്ധമായ കാര്യങ്ങൾ
 ശരിയാണെന്നു മഹാത്മാഗാന്ധിയെപ്പോലെ ആയിരം മഹാ

താകൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടാലും അതു തെറ്റല്ലാതെ ശരിയാ
 യിരിക്കുക സാധ്യമല്ല. ആകയാൽ എല്ലാമതങ്ങളും ഒരു
 പോലെ ശരിയാണെന്നു രാജ മൊഹാൻ റോയിയോ, മഹാ
 ത്യാഗാസ്വിയോ പറഞ്ഞാലും അതു ശരിയാകയില്ല. ഇന്നു
 ലോകത്തിലുള്ള വിവിധ മതങ്ങളിലെ ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം
 സത്യസ്വരൂപിയായ ഈശ്വരനിൽനിന്നും വന്നതാണെ
 ന്നും, ഇവയെല്ലാം ഒരുപോലെ അവിടുത്തേക്കു പ്രീതികര
 മാണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവർ ഈശ്വരൻ പരസ്വരവി
 രൂപതകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നവനും, സത്യത്തിലും അസത്യ
 ത്തിലും, അധർമ്മത്തിലും സന്മാർഗ്ഗത്തിലും ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലും
 ഒരുപോലെ സംതുപ്പുനമാണെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും.
 ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഈശ്വരൻ എന്തൊരു ഈശ്വരനാണ്!

പിള്ള—തോമസ് പറയുന്നതിൽ വളരെ യുക്തിയു
 ണ്ടെന്നു ഇപ്പോൾ എനിക്കു മനസ്സിലായി. സത്യസ്വരൂപി
 യായ ഈശ്വരനിൽ നിന്നാണ് ഓരോ മതത്തിലേയും ഉപ
 ദേശങ്ങളെല്ലാം വന്നതെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ പരസ്വരവിരൂപ
 മായവിധം വരുക സാധ്യമല്ല. ആകയാൽ ഒന്നുകിൽ ഹി
 തുക്കൾ പറയുന്ന ചിലതൊക്കെ ശരി, അല്ലെങ്കിൽ ക്രി
 സ്ത്യാനികൾ പറയുന്ന ചിലതൊക്കെ ശരി എന്നേ വരിക
 യുള്ളൂ. എല്ലാവരും പറയുന്നതു മുഴുവൻ ശരിയാണെന്ന്
 സമ്മതിച്ചാൽ ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞിട്ട് അതിനു നേരെ വി
 പരീതം പറഞ്ഞാലും ശരിയാണെന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടിവ
 രും. അതു യുക്തിക്കു അശേഷം യോജിക്കുന്നില്ല. വെളിച്ച
 വും ഇരുട്ടും, ചൂടും തണുപ്പും, മധുരവും കയ്പും, വൃത്തവും
 ചതുരവും ഒന്നാണെന്നു പറയുന്നതുപോലെ യുക്തിവിരുദ്ധ
 മത്രേ എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും ഉപദേശങ്ങൾ ശരിയാണെന്നു
 പറയുന്നതും.

മൊയ്തീൻ—ശരിയാണ്. നമ്മുടെ തോമസിന്റെ
 യുക്തിവാദം കേട്ടിട്ട് ഈ മതങ്ങളെല്ലാം ശരിയല്ലെന്ന് എ
 നിക്കും തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ഞമ്മന്റെ മഹമ്മദിമതം ഒരി
 ക്കലും തെറ്റല്ല.

പിള്ള—ഹിന്ദു മതം തെറ്റാണെന്നു പറയുവാൻ ഒരു ഹിന്ദുവായ എനിക്ക് സാധിക്കയില്ല.

തോമസ്—ക്രിസ്തു മതം തെറ്റാണെന്നു ക്രിസ്ത്യാനിയാ യ്ക്കു വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

മൊയ്തീൻ—ഇങ്ങനെ ഓരോരുത്തരും അവനവന്റെ മതമാണു ശരിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു സത്യമായിരിക്കുമോ? സത്യം പലതുണ്ടോ? ഏഴും എട്ടും പതിനഞ്ചുപതിനെ പതിനേഴോ പതിനെട്ടോ ആകുമോ? അതുകൊണ്ടു പതിനഞ്ചു എന്നു പറയുന്നതു മാത്രമാണു ശരി. ആകയാൽ ഏക സത്യമതം കണ്ടുപിടിക്കാൻ എന്താണു മാർഗ്ഗം? ഇതു വരെ യുക്തിവാദം ചെയ്ത തോമസ്തന്നെ ഇതിന്നു ഉത്തരം പറയട്ടെ.

തോമസ്സ്—ഞാൻ സത്യം നിങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതരാം. നിങ്ങളുടെ മതങ്ങളെ ഞാൻ കുറപ്പെടുത്തുന്നതായി നിങ്ങൾ വിചാരിക്കരുതു്, എന്നോടു പരിഭവിക്കരുതു്.

മൊയ്തീൻ—ഞാനു് ഒരു പരിഭവവുമില്ല. നാം സ്നേഹിതന്മാരല്ലേ?

തോമസ്സ്—ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി കുറെമാസങ്ങൾക്കു മുൻപു് ഞാൻ തച്ചാരാകിയ ഒരു നോട്ടു് എന്റെ കൈവശമുണ്ടു്. അതു ഞാൻ കോളേജിൽപോയി എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു വായിക്കാം. നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കണം.

[തോമസ്സ് പോയി നോട്ടെടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു വായിക്കുന്നു.]

ഹിന്ദു മതം, യഹൂദമതം, ബുദ്ധമതം, മഹമ്മദമതം ആദിയായി ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ മതങ്ങളിലുംവെച്ചു് ക്രിസ്തു മതത്തിനു ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ടു്. ക്രിസ്തു മതത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ ക്രിസ്തു ദൈവമാണെന്നും, ക്രിസ്തു മതം ദൈവത്താൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട മതമാണെന്നും അതേ ഈ പ്രത്യേകതകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ.

ക്രിസ്തു ഒരു കന്യകയിൽ നിന്നും അതുഭക്തകരമായി ജനിക്കുമെന്നും, ബേത്ലഹേമിലാണ് ജനിക്കുവാനിരിക്കുന്നതെന്നും, കഴുതക്കുട്ടിയേൽ കയറി ജരസലേം ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്നും, കുറിയ പീഡകൾ സഹിച്ചു കരിശിൽ മരിക്കുമെന്നും, മരണശേഷം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിന് അനേക ശതാബ്ദങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഏശായ, മിഖേയാസ്, സഖറിയാസ്, ദാവീദ് മുതലായ ദീർഘദർശിമാർ സൃഷ്ടിയായി മുമ്പുകൂട്ടി അറിയിച്ചിരുന്നു. (ഏശ. 7, 14; മിഖേ. 5, 2; സഖറി. 9, 9; സങ്കീ. 22, 17; ഏശ. 53; സങ്കീ. 16, 10.) യാതൊരു മതസ്ഥാപകനെപ്പറ്റിയും ഇങ്ങനെ മുമ്പുകൂട്ടിയുള്ള അതുഭക്തകരമായ അറിവ് ലോകത്തിനു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഈ പ്രവചനങ്ങളെല്ലാം മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ക്രിസ്തുവിൽ പൂർണ്ണമായി നിറവേറിയതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുവിന്റെ അമാനുഷികത്വം വ്യക്തമാകുന്നു.

താനും പിതാവായ ദൈവവും ഒന്നാകുന്നുവെന്നും, പൂർണ്ണ പിതാവായ അബ്രാഹാം ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പേ താൻ ഉണ്ടു് എന്നും ക്രിസ്തു പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. (യോഹ. 10, 30; 8, 58). ദൈവമെന്നു ക്രിസ്തു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതു നിമിത്തമാണു ദൈവദൂഷണം ആരോപിച്ച യഹൂദന്മാർ ക്രിസ്തുവിനെ കരിശിൽ തറച്ചു കൊന്നതും. ദൈവമെന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറയാതിരുന്നെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിനു ഇത്ര ദാരുണമായ മരണം ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു. ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവരിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും സൽസ്വഭാവിയും സത്യസന്ധനും എളിമയുള്ളവനുമാണു ക്രിസ്തു എന്നു ക്രിസ്തുമതത്തെ ദേക്ഷിക്കുന്നവർപോലും സമ്മതിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ക്രിസ്തു വാസ്തുവത്തിൽ ദൈവമല്ലെങ്കിൽ താൻ ദൈവമാണെന്നു പറയുന്നതു് ഭയങ്കര പാപമാണെന്നു എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാവരുടെയും പ്രശംസയ്ക്കും അഭിനന്ദനത്തിനും വിസ്മയത്തിനും പാത്രീഭൂതനായ ഒരു മഹാത്മാവു് ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഭയങ്കര പാപം ചെയ്യുമോ? ആകയാൽ ക്രിസ്തു

ദൈവമാണെന്നു പറഞ്ഞെങ്കിൽ അതു ശരിയാണെന്നു ലോകം സമ്മതിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിനെ മഹാപാപിയും വഞ്ചകനുമായിട്ടാണ് ലോകം പരിഗണിക്കേണ്ടതു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സൽസ്വഭാവിയും സത്യസന്ധനും എളിമയുള്ളവനുമായ ഒരു മനുഷ്യൻ താൻ സാക്ഷാൽ ദൈവമാണെന്നു പറയുവാൻ ഒരിക്കലും ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. ക്രിസ്തുമാത്രം അങ്ങനെ ചെയ്തു. ആകയാൽ അവിടുന്ന് പറയുന്നതു സത്യമായിരിക്കണം.

ലോകത്തിൽ മറ്റൊരു മതസ്ഥാപകനും ദൈവമാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഹിന്ദുമതത്തിനു ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാപകനില്ല. ക്രിസ്തുവിനു വളരെക്കാലം മുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്ന അനേക ചിന്തകന്മാരുടെയും സാഹിത്യകാരന്മാരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്താണ് ഹിന്ദുമതത്തിലെ ഉപദേശസംഹിത. മഹമ്മദുമതത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ മഹമ്മദ് ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പ്രവാചകനാണെന്നല്ലാതെ ദൈവമാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ബുദ്ധമതസ്ഥാപകനായ ശ്രീ ബുദ്ധൻ താൻ ദൈവമാണെന്നു സ്വപ്നത്തിൽ പോലും വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. ക്രിസ്തുമാത്രമേ ദൈവമാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. വാസ്തവത്തിൽ അവിടുന്ന് ദൈവമല്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ പറയുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു.

ക്രിസ്തു ദൈവമാണെന്നു പറയുകമാത്രമല്ല, എല്ലാകാലത്തുമുള്ള മനുഷ്യർ തന്റെ ദൈവരൂപത്തിൽ സംശയരഹിതമായി വിശ്വസിച്ചു് തന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ധാരാളം അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. (യോഹ. 10, 25. മത്താ. 11, 2—6). പിറവിക്കുരുടന്മാരുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുക, കഷ്ടരോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുക, കടലിന്മേൽ നടക്കുക, അഞ്ചുപുറംകൊണ്ടു അയ്യായിരംപേരെ തീരുക, മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുക, കുരിശിൽ മരിച്ചിട്ടു മൂന്നാദിവസം സ്വശക്തിയാൽ ഉയിർക്കുക മുതലായ അത്ഭുത പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടു താൻ ദൈവമാണെന്നു ക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുത്തി. “സുവിശേഷ

ങ്ങൾ" എന്നറിയപ്പെടുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇവയെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എത്രയും വിശ്വാസയോഗ്യമായ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളാണെന്നു ക്രിസ്തു മത വിദഗ്ദ്ധരിൽ പണ്ഡിതന്മാർപോലും സമ്മതിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു് ഈ സംഭവങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ക്രിസ്തുവല്ലാതെ മറ്റൊരു മതസ്ഥാപകനും സാക്ഷാൽ അത്തൂതങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ചരിത്രപരമായി തെളിയിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധിക്കുന്നതല്ല.

അന്ത്യരുടെ ഏറ്റവും നിശ്ചലമായ ഹൃദയ വിചാരങ്ങളെപ്പോലും ക്രിസ്തു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. യൂദാസ് തന്നെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുമെന്നും, പത്രോസ് മൂന്നുപ്രാവശ്യം തന്നെ നിരസിച്ചു പറയുമെന്നും, കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടു മരിക്കുമെങ്കിലും മൂന്നാംദിവസം താൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്നും, അപ്പൊസ്തോലന്മാർ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്നും, താൻ സ്ഥാപിച്ച സഭ എല്ലാകാലത്തും ഭയങ്കര മർദ്ദനങ്ങൾക്കു വിധേയമാകുമെങ്കിലും ഒരിക്കലും നശിക്കാതെ ലോകം മുഴുവൻ പ്രചരിച്ചു സഭാ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുമെന്നും, ജന്മസലേമിലുണ്ടായിരുന്ന ബ്രഹ്മാണുവും അതിമനോഹരവുമായ ദേവാലയം കല്ലിന്മേൽ കല്ലു് ശേഷിക്കാതെ നശിച്ചുപോകുമെന്നും ക്രിസ്തു സുവ്യക്തമായി പ്രവചിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ പ്രവചനങ്ങളെല്ലാം പരിപൂർണ്ണമായി നിറവേറി. താൻ ദൈവമാണെന്നുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തെ ഈ പ്രവചനങ്ങളും അവയുടെ പൂർത്തീകരണവും എന്നെന്നേക്കുമായി സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം പണ്ഡിതനായ യാതൊരു ചിന്തകനും ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം നിഷേധിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം അത്രയ്ക്കു ചരിത്രപരവും വിവിധവും പ്രബലവുമായ തെളിവുകളാണു് ഈ വിഷയത്തിലുള്ളതു്.

ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തു മതത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ ദൈവമായ ക്രിസ്തുവാണ്. ക്രിസ്തു മതത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ ദൈവമായ

ക്രിസ്തു മനുഷ്യനായി അവതരിച്ച് വെളിപ്പെടുത്തിയവയാണു്. ഇങ്ങനെ ഏക ദൈവത്തെ ആരാധിക്കണമെന്നും, നിത്യരക്ഷ ലഭിക്കുവാൻ എന്തെല്ലാം മാർഗ്ഗങ്ങളാണു് മനുഷ്യർ സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നും ഖണ്ഡിതമായി ക്രിസ്തു വ്യക്തമാക്കി. ഇങ്ങനെ ദൈവത്താൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതും, തെറ്റൊന്നും ഇല്ലാതെ മുഴുവൻ സത്യമുള്ളതുമായ ഒരു മതമാണു് ക്രിസ്തുമതം. മറ്റൊരു മതത്തിനും ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥാനമില്ല. ഇതരമതങ്ങളിൽ പല നല്ല ഉപദേശങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു് എന്നതു വിസ്തരിച്ചുകൂടാ. അവയോടുകൂടി മുകളിൽ പറഞ്ഞവിധം സന്മാർഗ്ഗവിരുദ്ധമായ ചില ഉപദേശങ്ങളും ആചാരങ്ങളും ആ മതങ്ങളിൽ കണ്ടെന്നുവരാം. ആകയാൽ ദൈവം അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള മുഴുവൻ സത്യവും അവയിൽ ഇല്ല.

കൊച്ചുകുട്ടികൾ പഠിക്കുന്ന പള്ളിക്കൂടത്തിൽ അദ്ധ്യാപകൻ എട്ടും നാലും എത്രയെന്നു കുട്ടികളോടു ചോദിക്കുന്നതു വിചാരിക്കുക. കുട്ടികൾ 9, 10, 11, 12 എന്നിങ്ങനെ ഉത്തരങ്ങൾ പറയുന്നു. ഈ ഉത്തരങ്ങളെല്ലാം ശരിയാണെന്നു പറയുന്നവർ സത്യസന്ധതയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണു്. വാസ്തുവത്തിൽ പന്ത്രണ്ടു എന്നതു മാത്രമാണു ശരിയായ ഉത്തരം. പന്ത്രണ്ടിൽ അല്ലമെങ്കിലും കൂടിയൊരു കാരണത്താലും ശരിയായ ഉത്തരമാകയില്ല. എന്നാൽ എട്ടും നാലും പതിനൊന്നും എന്നു പറയുന്ന കുട്ടികളുടെ ഉത്തരമാണു 9, 10 എന്നിങ്ങനെ ഉത്തരം പറയുന്നവരുടെതിനെക്കാൾ സത്യത്തോടു അടുത്തതു്. ഇതുപോലെ ദൈവത്താൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തുമതം മാത്രമാണു ശരിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ മറ്റു മതങ്ങളിലുള്ളതെല്ലാം തെറ്റൊന്നെന്നു അർത്ഥമില്ല. സത്യമതത്തോടു കൂടുതലായോ കുറവായോ അവസ്ഥ അടുപ്പമുണ്ടെന്നുവരാം. തെറ്റൊന്നും ഇല്ലാതെ മുഴുവൻ സത്യവും അവയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ശരിയായിരിക്കയില്ല.

ഉദാഹരണമായി ക്രിസ്തുമതത്തിലുള്ള വേദപുസ്തകത്തിലെ പഴയനിയമം മുഴുവൻ യഹൂദമതത്തിൽ ഉള്ളവര

ന്നെയാണ്. യഹൂദന്മാർ ഏക ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവും അപ്പൊസ്തോലന്മാരും സഭയുടെ ആദിമ പിതാക്കന്മാരിൽ പലരും യഹൂദന്മാരായിരുന്നു. ഹിന്ദു മതത്തിൽ ഈശ്വരധ്യാനം, സന്യാസജീവിതം, ത്യാഗം, പരോപകാരപ്രവൃത്തികൾ ആദിയായവയ്ക്കു വലിയ സ്ഥാനം നൽകുന്നുണ്ട്. ബുദ്ധമതവും ത്യാഗത്തിനും സ്വയം പരിത്യാഗത്തിനും വലിയ പ്രാമാണ്യം നൽകുന്നു. മഹമ്മദമതവും ഏക ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവമായി മഹമ്മദീയർ പരിഗണിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പ്രവാചകനായി കരുതുന്നു. കന്യകമറിയത്തൊപ്പം ഖുർആനിലും അവർ സംസാരിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥന, ദാനം, ഉപവാസം എന്നിവയ്ക്കു വലിയ പ്രാമാണ്യം അവർ നൽകുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള മതങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ദൈവമുണ്ട്, മനുഷ്യാത്മാവ് ശരീരത്തിൽ നിന്നു വേർപെട്ടാൽ ഒരിക്കലും നശിക്കയില്ല, മരണാനന്തര ജീവിതമുണ്ട്, ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും ലോകജീവിതത്തിലെ പ്രവൃത്തികൾക്കനുസരണമായി സമ്മാനം അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷ അഥവാ സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളുണ്ട്, ഈ ലോകത്തിൽ അനുതാപം, പ്രാർത്ഥന, ത്യാഗം, ഉപവാസം, ദാനം എന്നിവയാൽ പാപങ്ങൾക്കു തക്കതായ പരിഹാരം വരുത്തുകയും പുണ്യത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യാം എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഭഗവൽഗീതയിലും മഹമ്മദീയരുടെ കോറാനിലും മറ്റുമതങ്ങളുടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വേദപുസ്തകത്തിലെപ്പോലെ വിശിഷ്ടങ്ങളായ പല ഉപദേശങ്ങളും കാണുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ അനേകകായ്കളിൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തു മതതത്വങ്ങളോടു ഈ മതങ്ങൾക്കു സാമ്യമുണ്ട്. എങ്കിലും ക്രിസ്തു മതത്തിലുള്ള രൂപോലേ, തെറ്റൊന്നും കൂടാതെ മുഴുവൻ സത്യവും ഈ മതങ്ങളിലൊന്നുമില്ലെന്നുള്ള വാസ്തവം സമ്മതിച്ചേതീരൂ. അതുപോലെ തന്നെ ദൈവത്താൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തു മതത്തിലെ തത്വങ്ങൾക്കു നേരേ വിപരീതമായി ഇതര മതങ്ങളിൽ കാണുന്ന തത്വങ്ങളൊന്നും ശരിയാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും സമ്മതിക്കണം.

പിള്ള—തോമസ്സ് പറയുന്നതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ എല്ലാമതക്കാരും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു ക്രിസ്തു മതം സ്വീകരിക്കയാണല്ലോ വേണ്ടതു്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ “മതം ഏതായാലും വേണ്ടുകയില്ല, മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ഉപദേശവും തെറ്റാണെന്നാണോ തോമസ്സിന്റെ അഭിപ്രായം?

തോമസ്സ്—ദൈവത്താൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ ക്രിസ്തു മതം ലോകത്തിൽ ഉള്ളപ്പോൾ മതം ഏതായാലും മതി എന്ന അഭിപ്രായം സ്വീകാര്യമല്ല. ദൈവസ്ഥാപിതമായ ക്രിസ്തു മതത്തെ മനഃപൂർവ്വം നിരസിച്ചുകൊണ്ടു് ഏതെങ്കിലും അക്രൈസ്തവ മതത്തിൽ നില്ക്കുന്നയാൾ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ള ആൾ നല്ല ജീവിതമാണു നയിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നല്ല ജീവിതം നയിക്കുന്ന ആൾ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം എന്തെന്നു ശരിയായി അറിഞ്ഞാൽ എന്തെല്ലാം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും അറിഞ്ഞ സത്യമനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കും. ആകയാൽ ദൈവം സ്ഥാപിച്ച ഒരു മതം ലോകത്തിൽ ഇല്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ ഓരോ മനുഷ്യനും ഇഷ്ടമുള്ള ഒരു മതത്തിൽ നിന്നു കൊണ്ടു് മനസ്സാക്ഷിപ്രകാരമുള്ള ഒരു നല്ല ജീവിതം നയിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം സ്ഥാപിച്ച ക്രിസ്തു മതം ലോകത്തിലുള്ളപ്പോൾ ഇക്കാര്യം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു മനഃപൂർവ്വം ഇതരമതങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നവർക്കു ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. എന്നാൽ ഈ സംഗതികളൊന്നും അറിയാതെ അതായതു മനഃപൂർവ്വമല്ലാതെ അജ്ഞതയിൽ ഇതരമതങ്ങളിൽ മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ചു നന്നായി ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യരോടു ദൈവം കാരണ്യം കാണിക്കും. അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു കററം ചെയ്യുന്നവരെ മാത്രമേ നീതിമാനായ ദൈവം ശിക്ഷിക്കയുള്ളു. ഒന്നു രണ്ടു ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊണ്ടു് ഇക്കാര്യം വിശദമാക്കാം.

ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നും ട്രാൻസ്‌പോർട്ട് വണ്ടി ഓടിക്കുന്നിടത്തു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് വേറെ ലൈൻബസ്സു ഓടിക്കുന്നവർ ആരാണെങ്കിലും കുറകാരാണല്ലോ. എന്നാൽ അക്കാര്യം അറിയാതെ വണ്ടി ഓടിക്കുന്നവർക്കും അതിൽ കയറുന്നവർക്കും കുറമില്ല. ഇതുപോലെ ദൈവം സ്ഥാപിച്ച ഏക സത്യമതം ലോകത്തിലുള്ളപ്പോൾ വേറെ മതങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനോ, അവയുടെ അംഗങ്ങൾ ആകുന്നതിനോ മനുഷ്യർക്കു അവകാശമില്ല. ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ വേണം ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ. ആകയാൽ ഓരോരുത്തന്റെയും ഇഷ്ടമനുസരിച്ചു് ഏതെങ്കിലും മതത്തിൽ നിന്നു ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചാൽ ദൈവം പ്രസാദിക്കയില്ല. അങ്ങനെ ദൈവം പ്രസാദിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു പ്രത്യേക മതത്തെ അവിടുന്നു സ്ഥാപിക്കയില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും ദൈവം സ്ഥാപിച്ച മതം ഏതെന്നു അറിയാതെ ഇതര മതങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ചു നല്ല ജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്കും സ്നേഹമൂർത്തിയായ ദൈവം കരുണ കാണിക്കും. അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു കുറം ചെയ്യുന്നവരെയോ നീതിമാനായ അവിടുന്നു ശിക്ഷിക്കും.

തീവണ്ടിയിൽ മൂന്നാംക്ലാസ്സിനു ടിക്കറ്റു വാങ്ങിയിട്ടു മനുപുറം ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ കയറിയിരിക്കുന്ന യാത്രക്കാരൻ കുറകാരനാണ്. അവനെ അധികാരികൾ കണ്ടുപിടിച്ചാൽ ശിക്ഷിക്കും. എന്നാൽ തീവണ്ടിയുടെ നിയമങ്ങളൊന്നും അറിവില്ലാത്ത ഒരു "മലമൂടൻ" മൂന്നാംക്ലാസ്സിനു ടിക്കറ്റു വാങ്ങിയിട്ടു ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ കയറിയിരുന്നാൽ തീവണ്ടിയധികാരികൾ അവനോടു കരുണ കാണിക്കുക പതിച്ചുണ്ടു്. ഇതുപോലെ വേണ്ട അറിവില്ലാത്തൊരു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കാതെ ഇതരമതങ്ങളിൽ മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ചു നല്ല ജീവിതം നയിക്കുന്നവരോടു ദൈവം കരുണ കാണിക്കും എന്ന് വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു അവർ നില്ക്കുന്ന മതങ്ങൾ ക്രിസ്തുമതംപോലെ ശരിയിണെന്നോ, മാഹാത്മ്യമുള്ളതാണെന്നോ, ദൈവത്താൽ അംഗീകൃതമാണെന്നോ അർത്ഥമില്ല. അറിയാതെ കുറം ചെയ്യുന്നവരെ ദൈവം

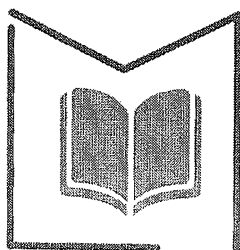
വം ശിക്ഷിക്കയില്ലെന്നു മാത്രമേ ഇതിൽനിന്നു് അനുമാനിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. കള്ളനോടു് കൈവശം കിട്ടിയ ഒരാൾ അക്കാര്യം അറിയാതെ അതു മാറിയാൽ കുറ്റക്കാരനാകയില്ല. എങ്കിലും കള്ളനോടു് നല്ല നോട്ടാകയില്ലല്ലോ.

ഒരാൾ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്ന മതത്തിന്റെ സത്യവസ്തുവായ സംബന്ധിച്ച ന്യായമായ സംശയങ്ങൾ തോന്നുന്നെങ്കിൽ വേണ്ട അന്വേഷണം നടത്തി സത്യമതം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും, കണ്ടുപിടിച്ചെങ്കിൽ അതിനെ ആശ്രയിക്കുന്നതിനും അയാൾക്കു ഗൗരവമാവാവുന്നതു ചുമതലയുണ്ടു്. ഈ ചുമതല ഗണ്യമായവിധം നിറവേറാതിരിക്കുന്നെങ്കിൽ അയാൾ കുറ്റപാപത്തിൽ ഉൾപ്പെടും. എത്രകൊണ്ടെന്നാൽ മതത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മനുഷ്യന്റെ ചുമതല വലുതാണു്.

വഴിതെറ്റിക്കല്ലിലും മുള്ളിലും ചവുട്ടി നടക്കുന്നവർക്കു നല്ല വഴി പറഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ ഒരാൾക്കു് അറിയാമെങ്കിൽ അങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ അയാൾക്കു കടമയുണ്ടല്ലോ. ഇതുപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ഇതരമതസ്ഥരെ ദൈവത്താൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തുമതം എന്ന ഏക സത്യമതത്തിലേക്കു് ആനയിക്കുവാൻ ചുമതലയുണ്ടു്. ഇക്കാരണത്താലാണു് അവർ ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എപ്പോഴും വേണമെന്നു് അവകാശപ്പെടുന്നതു്. നല്ല വഴി ഏതെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടും ആരെങ്കിലും ആ വഴിയെ പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ വഴിപറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നവർ ദൈവസന്നിധിയിൽ കുറ്റക്കാരാകയില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യം ദുരുപയോഗിക്കുന്നവരോടു ദൈവം കണക്കു ചോദിച്ചുകൊള്ളും എന്നു വിചാരിച്ചു് അവർ സമാധാനിക്കട്ടെ. എന്നാൽ ക്രിസ്തുമതം മാത്രമാണു ദൈവസ്ഥാപിതമതമെന്നു മനോബോധ്യം ലഭിക്കാത്തവരെ നിർബന്ധിച്ചു ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർക്കുന്നതു ശരിയല്ല. മനസ്സാക്ഷിക്കു വിരുദ്ധമായി ഒരാൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു ബാധ്യസ്ഥനല്ല.

മൊയ്തീൻ—ഞങ്ങളുടെ സംശയങ്ങളെല്ലാം ഇപ്പോൾ തീർന്നിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമതത്തിന് ഇതരമതങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഇത്ര മാഹാത്മ്യമുണ്ടെന്നും, അതുമാത്രമാണ് ശരിയെന്നുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വാദം ഇത്ര യുക്തയുക്തമാണെന്നും ഞങ്ങൾ ഇതുവരെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. ഏതായാലും ഇവയൊന്നും അറിയാതെ ഞങ്ങൾ മഹമ്മദുതത്തിലോ, ഹിന്ദുതത്തിലോ ഇതുവരെ നിന്നുപോയി. അതിൽ ഞങ്ങൾക്കു കുറമില്ലെന്നും അറിയാൻ ഇടയായതിൽ ആശ്ചര്യമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്നുതടങ്ങി ക്രിസ്തുമത തത്വങ്ങൾ പഠിച്ച് താമസംവിനാ ദൈവസ്ഥാപിതമായ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ തന്നെ ചേർന്ന് ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിധം ജീവിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ശ്രമിച്ചുകൊള്ളാം. നല്ല വഴിയുണ്ടെങ്കിൽ ആ വഴിയേ ആണല്ലോ നാം പോകേണ്ടത്. ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയ ഒരു മതമുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ എല്ലാ മനുഷ്യക്കും കടമയുണ്ട്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഏതു മതത്തിൽ നിന്നാലും ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഒരിക്കലും ശരിയല്ല.

തോമസ്—കൊള്ളാം. നിങ്ങളുടെ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ നീങ്ങിയതിൽ എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ദൈവം നിങ്ങളുടെ സന്മനസ്സിനെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. പരമകാരുണികനായ ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം.

MALANKARA
LIBRARY

MALANKARA
LIBRARY